

var anvendt til Familiens Underhold, hvad enten Børnene vare hjemme i Huset eller vare anbragte ude. En anden Sag var det, naar Børnene have faaet en selvstaendig Stilling; men saalænge det ikke er skeet, maa det, der gives dem, betragtes som Underhold. At der kan komme Tilfælde, hvor det stiller sig tvivlsomt, skal jeg ikke nægte, men det troer jeg vil gjentage sig mange Gange.

Indenrigsministeren ad interim: Ja, det vilde være mig kjært, naar den ærede Landstingsmand havde anført nogle Undtagelser. Der er jo undtaget den Formueforsøgelse, der skeer ved Arv eller Forskud paa samme; men det vilde være mig kjært, om den ærede Landstingsmand ellers vilde anføre noget Tilfælde, hvor Indtagten er bleven fritagen for at svare Skat. Det er mig ikke klart, at der er noget saadant, og kunde han anføre et Exempel, vil jeg ogsaa søge en saadan Indtægt indført som Beskatningsgjenstand.

M. P. Bruun: Ja, et saadant Tilfælde er mig ikke præsent, men jeg skal kun vertilsvare, at i saa Fald forekommer det mig, at hele den første Passus af § 9. er overflødig.

Madvig: Jeg talte ikke for, at der skulde gjøres nogen Undtagelse; men jeg talte kun imod den Bemærkning af den ærede Indenrigsminister, at man kunde betragte Alt, hvad der anvendes til Underhold af Børn over 18 Aar, som en Gave. Der staaer i Paragraphen, at Skatten skal betales af Alt, hvad der anvendes til Familiens Underhold, men der staaer ikke, at man skal beskatte, hvad der anvendes til at opfylde den juridiske Forsørgelsespligt, og jeg troer, at alle de, der faae med Loven at gjøre, vilde erkende, at hvad der udredes til Børn, som gaae i Skole, eller til Børn paa 19—20 Aar, der besøge Forelæsninger, eller til sygelige og svagelige Børn, som man ikke kan sende ud af Huset, eller til Børn, for hvem man betaler paa et bestemt Sted, at det udredes til Familiens Underhold og altsaa ikke kan undtages ved at blive kaldt Gaver. Det er kun den af Ministeren anførte Grund

imod at udelade „Gaver“, som jeg bekæmper. Jeg troer ikke, at „Gaver“ kunne udstrækkes saa vidt, og jeg troer, at det er forebygget derved, at der staaer: Hvad der anvendes „til Familiens Underhold“, idet der vel at mærke ikke staaer talt om, hvad der anvendes til at opfylde den juridiske Forsørgelse.

Indenrigsministeren ad interim: Ja, der vedbliver at være noget Ubestemt i Begrebet, naar man ikke fastholder den juridiske Forsørgelse. Hvad skal der forstaaes ved Underhold af Familien? Er det blot Huusstanden, der herved sigtes til, eller tillige Beslægtede? Hvor mange Grader regner man Familien? Skal der medregnes Brødre, Søstre, Fættene, Nevenner, Nieces, Onkler o. s. v.? Man falder derved ind i en Uendelighed af Tvivl, som man undgaaer, naar man ikke vedtager Endringsforslaget.

Man gik derefter til Afstemning, efterat Formanden havde bemærket, at det i Genhold til en tidligere Afstemning var nødvendigt at foretage en Forandring i Paragraphernes Rækkefølge og i de Henviisninger, der i enkelte Paragrapher findes til denne, hvilken Forandring det overlodes til Formanden at foretage som en Redaction.

1) Forslag af Udvalget:

at i § 9 Ordene „saa og til Gaver“ udgaae.

vedtoges, da der ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning afgaves 15 Stemmer for og 13 imod Forslaget, ved et af den ringe Forskjel i Stemmetallet nødvendiggjort Navneopraab, som nedenstaaende Liste uddrager, med 16 St. mod 14.

Ja.
 Voesen; Drejer; Jacobæus; v. Stöcken; Tang; Thalbiter; Westely; Hjerring; Brocdörff; Bruun, M. P.; Clausen; Frandsen; Jessen; Lehmann; Madvig; Moltke-Hvitfeldt.